# Sisukord


Kuningatütar ja kuningapoeg....3
Kaks laulijat....4
Esimene tüürimees....4
Hei-jah, meil tuleb tõusta....5
Joo, sõber, joo....5
Kaks sõpra....6
Kord läksid kolm sõpra....7
Kord olin ma röövlite päälik....8
Maid ja rahvaid maha jättes....8
Meie elu....9
Mullu mina muidu karjas käisin....9
Oi külad, oi kõrtsid....10
Noorus....10
Rohelise põõsa vilus....11
Heeringas....12
Seitse pruuti....12
Siidilipp ja hõbepurjed....13
Sultan on kuningas....14
Täna me liigume....15
Täna õhtul naudin elu....15
Ämmamoori maja....16
Kihnu laul....17
Kihnu saar....18
Ma märtsikuus läen merele....18
Lätsi küllä kükäkillä....19
Oh, sa vana valgõ jänes....19
Lenda, lenda lepalind....20
Kui õitseb sirel....21
Minu armas Kati....22
Joo ja jaura....22
Krambambuli....23
Crambambuli....25
Kuldne õhtupäike....26
(vahesalmiga)....26
Mürtsub trumm ja pillid hüüavad....27
Tardo linn sa lõbumaja....27
Ühes Tartu linna koolis....28
Nõianeitsi....29
Tuustepp 1....30
Subbota (Naised rumalad)....31
Piusa kaldal....33
Haanija miis....34
Suokraakadi....35
Süda mul kerkib ja keeb....35
Mäe otsas kaljulossis....36
Rändan ilmas ma....37
Ku naanõ minno pahandas....38
Uisulaul....38

Ära sina võta pikka naist....40
Serga külä....40
Setokese sõitsiva....41
Nuur ma olli....42
Egämehe reilender....43
Seitse vanatüdrukut....44
Vene riigi säädus....45
Mul oll’ väiku velekene....46
Sild on katki....46
Tasa heliseb kelluke väljal....47
Kaugel kaljukalda taga....47
Kord elas mölder veski peal....48
Oi õlu sa mees....49
Piibulugu....50
Suvitusmaja....51
Margareta....51
Mardi lugu....52
Kui poissmees mina olin....53
Santa Lucia....54

**Kuningatütar ja kuningapoeg**

Üks kuningatütar ja kuningapoeg, kuningapoeg,
:,:nemad teineteist tundsid:,:
ja kurbtuses nutsid, et kokku ei saa.

See järv, mis me vahel, on sügav ja lai, sügav ja lai.
:,:Tema laenetab kangest,:,:
et hõlpsaste üle sealt saada ei või.

Oh häda, et vanemailt luba ei saa, luba ei saa,
:,:nii õhkas noor ritter:,:
ja kuningatütar see kurbtuse sees.

Siis kirjutas kuningatütar üks täht, tütar üks täht
:,:sel kuningapojal,:,:
et võtaks see tulla tema juurde sel ööl.

Mina võtan su pärast kolm küünalt vee pääl, küünalt vee pääl,
:,:sääl põlema panna,:,:
et öösi näeks tulla sina otse minu pool.

Kui pühapäeva hommikul magasid kõik, magasid kõik,
:,:siis kuningatütar:,:
sai aru, et peiukene uppunud on.

Oh ema, oh ema, minu meel on nii halb, meel on nii halb,
:,:oh lase mina tõttan:,:
ja lahket meelt võtan seal rohumaa sees.

Oh tütar, oh tütar, ükspäinis mina sind, ükspäinis mina sind
:,:ei lase küll minna,:,:
vaid ühes pead võtma oma noorukene vend.

Oh ema, oh ema, minu vend on veel laps, minu vend on veel laps.
:,:Tema katkub need lilled:,:
ja hirmutab linnud, kes metsades on.

Siis võttis tema mantle ja läks oma teed, läks oma teed.
:,:Kui kaldale jõudis,:,:
üht kalameest märkas, kes õngitses seal.

Oh kalamees, kuula, mis räägin mina sul, räägin mina sul.
:,:Kas võtaks sina vaevaks:,:
ja otsiks üht uppunut järvevee seest.

Kui kalamees hoolega peatselt see järv, peatselt see järv
:,:Sai noodaga otsind,:,:
siis uppunu leidsid nemad järvevee seest.

Siis võtsid nemad surnu ja kandsid puu all, kandsid puu all.
:,:Kui hale meel tuli,:,:
siis ise ta suri seal kasepuu all.

Nii ollivad surnud nemad mõlemad nüüd, nemad mõlemad nüüd.
:,:Ei ole see nali,:,:
:,:et isa meel vali, nüüd lõpetud kõik.:,:

## Kaks laulijat

:,:Kaks lauljat, üks noor ja teine vana,
kord kõndisid seal uhke lossi ees.:,:

:,: Noorem laulja võttis kandle enda kätte,
kõik imeviisid kostsid selle seest.:,:

:,:Kuninganna vaatas lossi aknast välja,
kaks pisarat tal veersid palgele:,:

:,: Kuningas see tõmbas mõõga tupest välja,
lõi haava noore laulja südame.:,:

:,:Vanem laulja tõstis kandle needes üles,
lõi puruks vastu lossi müürisid.:,:

:,: Sinu maa, sinu rahvas pööraku sinust ära
ja loss see saagu ahervaremeks.:,:

:,:Tema maa, tema rahvas pööraski temast ära
ja loss see muutus ahervaremeks.:,:

## Esimene tüürimees

*sõnad rahvasuust / rahvaviis Viru rannalt*

Esimene tüürimees ei raatsi iial juua,
kõik oma kopkad tahab kodumaale tuua.

Refr. :,: Jää jumalaga, Mann, sest tuules oli ramm
ja reisusihiks oli meile Rotterdam. :,:

Kapten, vana merikaru, juua täis kui tint,
jäi masti alla magama, kui väljas oli vint.

Pootsman on meil kaine peaga vaikne nagu toi,
purjus peaga lärmab nii, et ruhvis kerkib koi.

Kokal puder kõrbes põhja, see on paha märk,
siis masti otsa tõmmatud sai koka vana särk.

Kui masti otsa tõmmatud sai koka vana särk,
see paistis igaühele kui viimsepäeva märk.

**Hei-jah, meil tuleb tõusta**

Refr.: Hei-jah meil tuleb tõusta,
hei-jah meil tuleb tõusta,
hei-jah meil tuleb tõusta,
siis kui hommik koidab.

Mis teha siis kui madrus on purjus,
mis teha siis kui madrus on purjus,
mis teha siis kui  madrus on purjus,
siis kui hommik koidab.

Nädal aega söödaks talle vett ja leiba ...

Annaks talle nuusutada vandi otsa ...

Pistaks tema tühja õllevaati ...

Pistaks tema trümmi tüskeks lastiks ...

**Joo, sõber, joo**

*Quirino Mendoza y Cortés / eestikeelsed sõnad rahvasuust / Quirino Mendoza y Cortés*

Abessiinias, Brasiilias ja kaugel-kaugel idas –
igal pool juuakse viina, viina, jah, viina.

Refr. :,: Joo, sõber, joo, joo ennast täis kui siga,
oma viimased kopikad kõrtsmikul vii
ja ütle, mis elul on viga? :,:

Mul naine joob ja ise ma joon ja lapsed on pätid ja vargad,
pätid ja vargad, pätid ja vargad.

Mul kodus on üks vana nõid, kes muud ei taha kui raha,
raha ja raha, muud ta ei taha.

Atlantia ja Peipsi järv ja teised ookeanid –
seal sõitvad suured praamid, neil peal on viina-aamid.

Abessiinias, Brasiilias, ja kaugel kaugel idas –
igal pool juuakse viina, viina, jah, viina.

**Kaks sõpra**

Meie oleme kaks lõbusamat selli,
mu sõber Villi ja mina ka.
Ei meie sarnast teist ei ilmas leidu,
kui sõber Villi ja mina ka.

Meie õppisime ühte neidu tundma,
mu sõber Villi ja mina ka.
Ja hakkasime teda armastama,
nii sõber Villi kui mina ka.

Tema särasilmist tõusis meile tuju,
mu sõbral Villil ja minul ka.
Ta kallistades andis Villil musu,
ja vahel suudles ta mind ka.

Meil see lugu juba unustatud oli,
nii sõbral Villil kui minul ka.
Kui äkki aga tuli Villil kiri,
ja teise kirja sain siis ma.

Neiu kirjutab, et asjalugu paha,
on sõbral Villil ja minul ka.
Et armastuse eest peab maksma raha,
nii sõber Villi kui mina ka.

Kaks sõpra löövad kohtusaalis pilli,
nii sõber Villil kui minul ka.
Neist üks näeb välja täpselt nagu Villi,
aga teine punktipealt kui ma.

Meil kohtuotsus selline siis oli,
mu sõbral Villil ja minul ka.
Et lapsed jäävad Villi kasvatada,
aga naist pean toitma ma.

## Kord läksid kolm sõpra

*(Johann) Ludwig Uhland / eestikeelsed sõnad rahvasuust / saksa rahvaviis*

Kord läksid kolm sõpra, kord läksid kolm sõpra,
:,: kord läksid kolm sõpra üle Koivamaa jõe. :,:

Ja sõprade majja ja sõprade majja,
:,: ja sõprade majja seal viis nende tee. :,:

Oh mamma, mis maksab, oh mamma, mis maksab,
:,: oh mamma, mis maksab teil õlu ja viin? :,:

Kas on teie ilus, kas on teie ilus,
:,: kas on teie ilusam tütar ka siin? :,:

Meil õlut ja viina, meil õlut ja viina,
:,: meil õlut ja viina on rohkem kui lund. :,:

Aga tütar see magab, aga tütar see magab,
:,: aga tütar see magab juba igavest und. :,:

Siis läksid nad kambri, siis läksid nad kambri,
:,: siis läksid nad kambri, kus ta lamas kirstu sees. :,:

Üks võttis tal räti, üks võttis tal räti,
:,:üks võttis tal rätiku silmade pealt. :,:

Ja andis ta närtsind, ja andis ta närtsind,
:,:ja andis ta närtsinud huultele suud.:,:

Kui elasid, olid, kui elasid, olid,
:,: kui elasid, olid, olid ilus kui kuld. :,:

Nüüd lamad sa kirstus, nüüd lamad sa kirstus,
:,: nüüd lamad sa kirstus, oled mustem kui muld. :,:

Siis läksid kolm sõpra, siis läksid kolm sõpra,
:,: siis läksid kolm sõpra, kuhu viis nende tee. :,:

## Kord olin ma röövlite päälik

*rahvalik laul*

Kord olin ma röövlite päälik,
mul salgas kaksteistkümmend meest,
:,: me röövisime rikkaid ja vaeseid
ja neidude südameid ka. :,:

Me sõitsime läbi kõik mered,
kus iganes peatus me laev,
:,: me panime voolama vered,
end rikkasti tasus me vaev. :,:

Me laeval oli saaki ju palju
ja viina, mis igamees jõi.
:,: Kõik röövis veealune kalju,
mis laevale hukatust tõi. :,:

Kõik mehed mul uppusid ära,
merepõhjas on neil vaikne haud.
:,: Mina üksinda pääsesin ära,
mu päästjaks sai laeva laud. :,:

Oh, oleks ma röövlite päälik,
oleks laevas kaksteistkümmend meest.
:,: Ma rööviksin rikkaid ja vaeseid
ja neidude südameid ka! :,:

## Maid ja rahvaid maha jättes

*rahvalik laul*

:,: Maid ja rahvaid maha jättes,
rõõmsalt kodu poole tõttes. :,:

:,: Tee peal tahtis pätt mind tappa,
õnneks jõudsin kõrtsituppa. :,:

:,: Kõrtsitoas oli õhk nii kibe,
õllest, viinast põrand libe. :,:

:,: Otsiti seal kõnemehi,
kellest kõrts ka polnud tühi. :,:

:,: Saadi kätte koolipapa,
tassiti ta rahva ette. :,:

:,: Räägiti seal vanast ajast
ja ka meie lunastajast. :,:

:,: Ukse vahelt paistis pilu –
kõrvaltoas oli jõuluilu. :,:

:,: Mehed jooksid, habe ormis
jõulukuuse peale tormi. :,:

:,: Kes sai koogi, kes sai saia,
kes sai väikse prääniku. :,:

:,: Talve a'al on välku vähe,
anna kuradile pähe. :,:

**Meie elu**

*M. Mohn / Karl August Hermann*

Kui mina alles :,: noor veel olin, :,:
lapsepõlves :,: mängisin. :,:

Ei mina teadnud :,: muud kui seda, :,:
mis mina nägin :,: silmaga. :,:

Rõõm teeb lastel :,: lauluhääle :,:
kaunimaks kui :,: kandlekeele. :,:

Meie elu :,: on siin ilmas :,:
nii kui linnul :,: oksa peal. :,:

Näitab ennast :,: rõõm, mul siiski :,:
süda on täis :,: kurvastust. :,:

Ei me tea me, :,: kas me saame :,:
siin veel kokku :,: kunagi. :,:

**Mullu mina muidu karjas käisin**

*soome rahvaluule, tõlkinud Tuudur Vettik / soome rahvaviis*

Mullu mina muidu karjas käisin,
mullu mina karjas käisin.

:,: Hei! Tillukene vellekene, kuldani, kaldani,
mullu mina karjas käisin. :,:

Tegin mina pilli pajukoorest,
pilli tegin pajukoorest.
:,: Hei! Tillukene vellekene, kuldani, kaldani,
pilli tegin pajukoorest. :,:

Istusin siis mättale mängimaie,
puhuma siis pillilugu.
:,: Hei! Tillukene vellekene, kuldani, kaldani,
puhuma siis pillilugu. :,:

Salakesi kuulas minu mängu
karjapõlve kaunim neiu.
:,: Hei! Tillukene vellekene, kuldani, kaldani,
karjapõlve kaunim neiu. :,:

## Oi külad, oi kõrtsid

Oi külad, oi kõrtsid, mu noorus, mu võlu,
kus parimad piigad, kus pudeliõlu.
Kus suveööd kaunistas kiikede kägin,
kus pille ja pisaraid kuulsin ja nägin.

Oi külad, oi kõrtsid, kust hulkusin läbi,
kus korraga kogeda hääd sain ja häbi,
kust maantee viis mööda, kus redel viis lakka,
kus armastus algas, kus igatsus hakkas.

Oi külad, oi kõrtsid, mu noorus, mu võlu,
kus piimased piigad, kus õhtune õlu,
kus laulsid ja langesid sõbrad ja velled,
aeg möödub ja muudab veel kaunimaks selle.

## Noorus

*eestikeelne tekst rahvasuust / saksa rahvaviis*

:,: Pea õits'vad lilled, pea õits'vad roosid,
pea õitseb lill – ära unusta mind. :,:

Refr. :,:Ma ütlen veel üks kord:
noorus on ilus aeg,
noorus ei tule iial tagasi.:,:

:,: Meil kasvab viinapuu ja sel on marjad,
neist voolab välja magus vein. :,:

:,: Ma tean üht neidu, kes mull’ nii armas,
teda ajaviiteks armastan. :,:

:,: Ära joo sina viina, ära joo sina õlut,
ära käi nii tihti kõrtsuteed. :,:

Refr. Ma ütlen veel üks kord:
noorus on ilus aeg,
noorus ei tule iial tagasi.
Ei tule, tule ta, iial ei tule ta,
noorus ei tule iial tagasi.

## Rohelise põõsa vilus

*rahvalik laul*

:,: Rohelise põõsa vilus istus noormees neiuga. :,:

Refr. :,: Neiu, neiu, sina minu neiu, ainult sind ma armastan. :,:

:,: Neiu nuttis, noormees teda palus, jäta nuttu järele. :,:

:,: Küll ma jälle aastakese pärast tulen koju tagasi. :,:

:,: Aastake see läinud üsna ruttu, noormees tuli tagasi. :,:

:,: Neiul oli ehitatud maja, maja ümber roosiaed. :,:

:,: Aia sees oli hauakene, haua peal oli ristike. :,:

:,: Risti peal oli kirja kirjutatud, sealt võis sõnu lugeda: :,:

:,: Noormees, noormees luges seda kirja ja läks kloostri elama. :,:

:,: Seal ta elas õige mitu aastat kuni surmatunnini. :,:

## Heeringas

:,: See oli ennemuistsel a’al,
kui heeringas elas kuival maal. :,:

:,: Ta hoidis ennast eemal veest
ja teda peeti kassi eest. :,:

:,: Kord kaljas kahe mastiga
läks teele soolalastiga. :,:

:,:Sel ajal sool oli kallis kraam
ja sada kuldnat maksis aam.:,:

:,: Seal laeval oli heeringas,
kes hiiri-rotte hävitas. :,:

:,: See heeringas oli maiasmokk,
tal meeldis väga soolavakk. :,:

:,: Ta näris soola hoolega
siis mõlema suupoolega. :,:

:,: Ei pannud süües tähele,
et näris augu laevasse. :,:

:,: Siis kaljas kahe mastiga
läks põhja soolalastiga. :,:

:,: Seepeale Neptun vihastas
ja ütles: "Kuule, heeringas! :,:

:,: et kaljasesse augu sõid
ja uue laeva põhja tõid, :,:

:,: see karistuseks pead sa
nüüd merevee sees elama. :,:

:,: Sind merest kinni püietaks
ja tünni sisse soolataks." :,:

:,: Ja sellest ajast, tõsi see,
on merevesi soolane. :,:

## Seitse pruuti

Mul seitse pruuti on,
neid kõiki armastan

ja iga päev neist üht mina külastan.
Ikka Emma esmaspäev,
Terese teisipäev,
Karoliine kolmapäev,
Anette neljapäev
ja reedel Roosike
ja laupäev Liisake
ja pühapäeval paks Pauliineke.

Kui ükskord suren ma,
mind võtvad leinata,
mu haual käivad nad
ja lilli panevad.
Ikka Emma esmaspäev ...

Kui ükskord suren ma,
läen taeva puhkama,
mul jälle pruudid ees,
ma jälle võidumees.
Ikka Emma esmaspäev ...

### Siidilipp ja hõbepurjed

*rahvalik / A. Saarik (Tuudur Vettik) / rahvaviis*

:,:Siidilipp ja hõbepurjed, kuldne laev läks merele, vallera! :,:
:,:Laeval olid noored mehed, keda hüüti madrusteks, vallera! :,:
:,:Laev sai laintest randa aetud, ankur lasti meresse, vallera! :,:
:,:Sinna tuli kena neiu oma venda otsima, vallera! :,:
:,:Kuulge, kulla noored mehed, olete mu venda näin’d?vallera! :,:
:,:Neiukene, noorukene, kuidas vend sul välja näeb? vallera! :,:
:,:Vennal olid sinisilmad, lokkis juus ja kübar peas, vallera! :,:
:,:Ütle, kena neiukene, mida lubad leidijal’? vallera! :,:
:,:Esimesel’ leidijale annan siidirätiku, vallera! :,:
:,:Teisele ma leidijale annan kuldasõrmuse, vallera! :,:
:,:Kolmandale, kenamale, annan iseenese, vallera! :,:
:,:Tahan talle eluaja olla purjepesija, vallera! :,:
:,:Ja siis noored mehed läksid merel’ rõõmsa lauluga, vallera! :,:

## Sultan on kuningas

*rahvalik / rahvalik viis / Victor Compe*

:,: Sultan on kuningas. :,:
Sultan on Türgi kuningas,
Ai-jah-ah-ah-ah-haa!
Sultan on kuningas.

:,: Tal seitsesada naist. :,:
Tal seitsesada Türgi naist,
Ai-jah-ah-ah-ah-haa!
Tal seitsesada naist.

:,: Mis teevad naised tal? :,:
Mis teevad Türgi naised tal,
Ai-jah-ah-ah-ah-haa!
Mis teevad naised tal?

:,: Nad lõikvad tubakat. :,:
Nad lõikvad Türgi tubakat,
Ai-jah-ah-ah-ah-haa!
Nad lõikvad tubakat.

:,: Mis saab sest tubakast? :,:
Mis saab sest Türgi tubakast,
Ai-jah-ah-ah-ah-haa!
Mis saab sest tubakast?

:,: Sest saab üks tore suits. :,:
Sest saab üks tore Türgi suits,
Ai-jah-ah-ah-ah-haa!
Sest saab üks tore suits.

:,: Mis saab sest suitsust siis? :,:
Mis saab sest Türgi suitsust siis,
Ai-jah-ah-ah-ah-haa!
Mis saab sest suitsust siis?

:,: Sest saab üks Türgi poiss. :,:
Sest saab üks tore Türgi poiss,
Ai-jah-ah-ah-ah-haa!
Sest saab üks Türgi poiss.

:,: Mis saab sest poisist siis? :,:
Mis saab sest Türgi poisist siis,

Ai-jah-ah-ah-ah-haa!
Mis saab sest poisist siis?

:,: Sest saab üks kuningas. :,:
Sest saab üks Türgi kuningas,
Ai-jah-ah-ah-ah-haa!
Sest saab üks kuningas.

## Täna me liigume

*eestikeelsed sõnad rahvasuust / saksa sõdurilaul*

Täna me liigume
küladesse, korteritesse,
:,: kus või ja munaroog
ja värskelt lüpstud piim :,:
:,: ja üks väikene viin. :,:

Neiu, sull’ tuksub mu rind,
aga veel ei võta mina sind.
:,: Sest oota veel paar kuud,
siis jälle annan suud :,:
:,: ja toon sõrmuse sull’. :,:

Neiu, su kambrike
ülal on nii väike, kenake.
:,: Vast nüüd on aeg sul minna
ja ennast peita sinna, :,:
sest suvisel a’al
algab vara ju koit.

## Täna õhtul naudin elu

*rahvalik laul*

Täna õhtul naudin elu,
vallatledes sinuga.
Täna imetlen su ilu,
homme võitlen surmaga.

Kõik maailma uhked roosid
kingin täna sinule.

:,: Täna hüüan veel kord: „Proosit!”,
kallimale neiule. :,:

Sõber, ütle mis on elu,
ütle, mis on armastus?
Elu on vaid vaev ja valu,
armastus on unistus.

Tulgu homme torm või maru,
vara veel on murda pead.
:,: Enne ahastust ja valu,
viimsed hetked olgu head! :,:

Armastan sind igavesti,
armastan sind surmani.
Mingu juuksed hõbehalliks,
armastan sind ikkagi!

Sõbrad, täitkem veel kord klaasid,
tervituseks elule
:,: ja siis hüüdkem veel kord: „Proosit!”
kallimale neiule. :,:

## Ämmamoori maja

*rahvalik laul*

:,: Viina joo, kui noor veel oled sa,
küll vanaduses aega sul karskust pidada. :,:

Refr. :,: Ah, milleks meile vaja seda ämmamoori maja,
selle pummeldame maha, lähme metsa elama! :,:

:,: Suitsu tee, kui noor veel oled sa,
küll vanaduses aega on astmat ravida. :,:

:,: Tantsu löö, kui noor veel oled sa,
küll vanaduses aega sul jalgu puhata. :,:

:,: Lapsi tee, kui noor veel oled sa,
küll vanaduses aega neid kokku lugeda. :,:

## Kihnu laul

*sõnad rahvasuust / Peeter Laredei / Peeter Laredei*

Kui ärkab kevade üle maa,
viib jääkatte merelt minema,
siis Kihnu ranna rahvas ka
rannas räime püüdemas.
Eemalt kuuldakse hüidija healt,
nuota viatakse mere peal.
Aerud need naksuvad, paadid need kõiguvad,
soovid sõudejatel südametes liiguvad.

Refr. :,:Luoja, võta õnne anda, hoia Kihnu mereranda.:,:

Kui tuleb õnnistatud suvike
ja põldudel valmimas viljake,
siis Kihnu ranna rahvas ka
heinamaal ja põllu peal.
Higipisarad palgede pial,
tüö ja vaev neil kõikidel sial.
Mitmed need rändavad tormis ja tuules,
eemal, kaugemal kodude juurest.

Kui tuleb sügisene vilu ja märg,
ja lõppenud väliste tööde järg,
siis Kihnu ranna rahvas ka
suisest vaevast puhkamas.
Eemalt tõttavad tagasi,
kes rändavad kaugemaid radasi.
Luotes uotab emakene poega,
luotes uotab neiukene peiukest.

Kui tuleb tali, toob lund ja jääd,
ja palka randa sõudmas sa näed,
siis kompassi noolõ järele
üks laev seal sõidab merele.
Ankrusi, ketta siatakse,
hulga inimesi viatakse.
"Hurra!" rahvad need hüüavad
ja reedrite südamed rõemustavad.

## Kihnu saar

*rahvalaul Kihnu saarelt*

Seal väikesel Balti merel
üks väikene Kihnu saar,
minu igatsus ta järel:
mil ükskord sinna saan.

Refr. Las laine möllab, torm,
tuul puhub purjesse,
laev lendab täies vaardis,
rind vahutab tal ees.

Sina väikene Kihnu neiu,
ei ütle mina sul muud:
sina ikka minu neiu,
sind kuumalt armastan.

Kui täna mul puudub raha,
olen rahul sellega:
joon vanad püksid maha,
küll homme uued saan.

## Ma märtsikuus läen merele

Ma märtsikuus läen merele,
must maha jäeb mu pruudike.

Sest meri on mio elukoht,
mio rõem ja luotus, hädäoht.

Kus kohas jõlusam on viel,
kui suisel ajal mere piäl.

Kui laev läeb kärmelt edäsi
ja päike paistab soojasti.

Siis merelaened hõlpsaste
mio laeva kandvad rannalõ.

Kui vaiksed, vagurad nemad on,
siis merimehel ia õnn.

Kui ilm läeb vahest tormilõ,
tuul tõstab purjud kõrgõlõ.

Ei julgust siiski kaota miä,
ei rõhu südänt murõga.

Kus inimesel loodud surm,
äi siält tedä ärä piästä hirm.

Ei maa piäl põlõ tienistust,
mis ärä piästäks surma suust.

### Lätsi küllä kükäkillä

Lätsi küllä, lätsi, lätsi küllä, kükäkillä,
alta aida hargikilla;
naksi liikma tarõ poolõ,
illu liikma läve poolõ.
Krõõt, mo kulla kabõhõnõ,
ava mullõ ussõkõnõ,
et saas sinno üsätädä,
veedükõnõ mutsatada.
Krõõt, mo kulla kabõhõnõ,
ava õs mullõ ussõkõsta.
Pajat’ läbi tossumulgu:
"Kasi kodo, karätsura!
Innemb mia maka kivi kõrval,
innemb mia maka kännu kõrval,
kui üte halva poisi kõrval,
kivi ei kisu, känd ei kaku."
Naksi liikma kodo poolõ,
Süä oll’ haigõ, miil oll’ hallõ.
Miä sääl tettä, kui sai pettä.

### Oh, sa vana valgõ jänes

:,: Oh, sa vana valgõ jänes, :,:
:,: Oh, sa vana, tsiirai-tsimma,
valgõ jänes. :,:

Kos sa eelä üüse ollit?
Poksa mõisa talli pääl!
Kesvä olli keerulitsõ,

kaara katsakandilitsõ.
Nipse-näpse kõtitävve,
lätsi alla juuma.
Johtu herrä püssägä,
katõ paari hurdaga.
Püss läts valla, piu-pau,
hurda takkah, hiu-hau,
mõtsaladva liu-lau!
Ärä tapse jänesekõsõ
innemuistse eläjäkõsõ!
Saksa latsõ, padakunna
söövä lihha, niu-näu,
kahvli-väidse, kliu-kläu!
Olõ terve, tarõtütär,
kiä luu kokko kor’as,
köüdi valgõ räti sisse,
veie mõtsa kannu otsa:
säält sai jälki jänesekõnõ,
innemuistne eläjäkõnõ.

## Lenda, lenda lepalind

Lenda, lenda lepalind
viimast korda veel palun sind!
Lenda üle suure laia vee,
sinna, kus on minu kallike.

Koduküla lenda sa,
kus mu neiu ootamas.
Vaikses aias õunapuude all
kaunis kodu asub tal.

Lenda kiirel lennul sa,
lauldes teda tervita!
Vii tal roosiõisi kaunimaid,
suudlusi ka palavaid.

Kaugel asub tema peig,
ootab temalt sõnumeid.
Ühte väikest teadet kallimalt
igatseb ta palavalt.

Ütle, et ta ei kurvastaks,
ütle, et ta nutma ei jääks.
Ehk küll kaugel viibin ma,
tulen koju võitjana.

Sinu silmad on kui öö,
ära õnnetuks mind tee!
Nõnda laulis väike lepalind
tervitades, kallim, sind.

## Kui õitseb sirel

*rahvalik laul*

Kui õitseb sirel ja laulab ööbik
ning uuel elul tärkab hing,
:,: siis tahan mina naerdes
siit surma minna
ja naerdes kustuda võib silm. :,:

Ja kui mina suren oma noores eas
siis kallis see on sinu süü,
:,: et sina oled olnud
mul siin maailmas
ükspäinis ainult vaev ja piin. :,:

Minu piinamisest sa rõõmu tundsid
ja andsid end siis teisele
:,: ja ise sina naersid,
kui mind sa nägid,
et murdsid sa minu südame. :,:

Sa naera, kallis, oh naera, naera,
kuid vaat mis tegema ma saan:
:,: see mees aga kellel
suud sa andsid,
teda verivihas ähvardan. :,:

Ma võitlusesse siis teda kutsun
ja lasen ennast haavata,
:,: siis haljal aasal
seal puude vilus
saab süüta veri voolama. :,:

Ja kui mina magan oma külmas hauas,
siis lõpetud saab minu piin
:,: ja sina, minu kallis,
siis ahastuses
minu haual nutad kummuli. :,:

Kui õitseb sirel ja laulab ööbik
ning uuel ilul tärkab ilm,
:,: siis olen mina naerdes
siit surma läinud
ja naerdes kustunud mu silm. :,:

## Minu armas Kati

Ka-ka-ka-Kati, minu armas Kati,
sa oled ainus, ke-ke-kes mind võlunud!
Kui saabub õhtu, nälg näpib kõhtu,
siis te-te-tervitan sind köögiakna all.

Ka-ka-ka-Kati, tule siia, Kati,
ma ki-ki-kingin sulle siidirätiku.
Ka-ka-ka-Kati, kui lüpsad lehmi,
ma oo-oo-ootan lauda ukse ees.

Ku-ku-kuu paistab üle lehmalauda,
su järel jooksen pa-pa-paljajalu ma.
Ka-ka-ka-Kati, tule siia, Kati,
ma ki-ki-kingin sulle kuuma suudluse!

## Joo ja jaura

*rahvalik laul*

Kui vanaeit keelab sul joomise,
siis joo, siis joo.
Ja keelab sul puskari a’amise,
siis joo, siis joo.
:,: Sest joomisest ära sa iialgi loobu,
vaid võta uus eit ja siis jällegi joobu
ja joo ja jaura ja joo ja jaura
ja joo ja jaura ja joo. :,:

Kui koolmeister koolis sind õpetab,
siis joo, siis joo.
Ja õhtul ta tööpäeva lõpetab,
siis joo, siis joo.
:,: Kui päeval ta füüsikat pudrutab
ja õhtuti naistega kudrutab,
siis joo ja jaura ja joo ja jaura
ja joo ja jaura ja joo. :,:

Kui ohvitser lahingus tulistab,
siis joo, siis joo.
Ja telgis ta pudelist kulistab,
siis joo, siis joo.
:,: Kui mürsk jälle kaevikus plahvatab,
vein pudelis valgemaks kahvatab,
siis joo ja jaura ja joo ja jaura
ja joo ja jaura ja joo. :,:

## Krambambuli

*Crescentius Coromandel (Christoph Friedrich Wedekind), tõlkinud Jüri Uluots / saksa tudengiviis*

Krambambuli on joogi nimi,
mis vahul klaasides meil keeb.
On hästi proovitud ta abi,
kui keegi meile kurja teeb.
:,: Ma hilja õhtust koiduni
sest klaasist joon krambambuli.
Kram-bim-bam-bambuli,
krambambuli. :,:

Kui astun kõrtsi leti taha,
nii nagu rikas kaubamees,
ei leiba, liha ma siis taha,
sest pudel märjukest on ees -
:,: Ja kõht mul laulab tantari,
sest klaasis on krambambuli ... :,:

Kui pea mul haige, kõhus valu
ja söögiisu kadunud,
kui nohu raskust ma ei talu,

katarr on kopsu tunginud,
:,: Ei lohuta mind medici -
ma joon üks klaas krambambuli ... :,:

Oh oleks suurest soost ma sündind,
kui keiser Maximilian,
ma oleks lippu kõrgel hoidnud
ja selle peale kirjutand:
:,: Toujours fidéle et sans souci,
Ccest l’ordre du Crambambuli ... :,:

Kui mängulaual kaotan raha
või veksel alles maksmata,
ei pruut mull’ kirja saata taha,
või surmasõnum postiga,
:,: siis kurbuses ma põhjani
joon klaasitäis krambambuli ... :,:

Oh kui nüüd vaesed isad, emad
teaks pisut poege puudustest,
pääst silmad nutaksivad nemad
ja kahvataksid kurbusest;
:,: kuid siiski joovad filii,
Sest bene on krambambuli ... :,:

Kui vabadust ma hoidma tõttan
ja sünnimaa eest võitlema,
ma halja mõõga kätte võtan,
mu kõrval sõber seisab ka.
:,: Siis ütlen tal: "Mon cher ami,
Veel enne klaas krambambuli!" ... :,:

Kui tudengil ei ole raha,
ta laenab seda jällegi
ning mõtleb: kõigil ilmas paha,
nii minul kui ka sandilgi.
:,: Sest nõnda käib filosofii,
Mis äratab krambambuli ... :,:

Te rumalad, kes ei joo viina,
ei salli teid ja kahju teist!
Siin maa peal tunnete tõest piina
ja taevas saavad inglid teist!

:,: Vett joote nagu veisedki,
teil tundmatu krambambuli ... :,:

Kes omad autud lõuad avab
krambambullaste laituseks,
see Taeva Isa andi haavab,
ei teda pea me kristlaseks.
:,: Ja tal ei anna iialgi
üht tilgakest krambambuli ... :,:

**Crambambuli**

Crambambuli, das ist der Titel
Des Tranks, der sich bei uns bewährt.
Er ist ein ganz probates Mittel,
Wenn uns was Böses widerfährt.
:,: Des Abends spät, des Morgens früh
Trink ich mein Glas Crambambuli,
Cram-bim-bam-bambuli,
Crambambuli. :,:

Bin ich im Wirtshaus abgestiegen,
Gleich einem großen Kavalier,
Dann laß ich Brot und Braten liegen
Und greife nach dem Propfenziehr.
:,: Dann bläst der Schwager "Trantanti"
Zu einem Glas Crambambuli,
Cram-bim-bam-bambuli,
Crambambuli. :,:

Reißt michs im Kopf, reißt michs im Magen,
Hab ich zum Essen keine Lust;
Wenn mich die bösen Schnupfen plagen,
Hab ich Katarrh auf meiner Brust;
:,: Was kümmern mich die Medici?
Ich trink mein Glas Crambambuli ...

Ist mir mein Wechsel ausgeblieben,
Hat mich das Spiel labet gemacht,
Hat mir mein Mädchen nicht geschrieben,
Einn Trauerbrief die Post gebracht:

:,: Dann trink ich aus Melancholie
Ein volles Glas Crambambuli ...

Und fällt der Bursche durchs Examen,
So schiert er sich den Teufel drum;
Er reiset doch in Gottes Namen
Keck in der ganzen Welt herum,
:,: Und denkt, "Das war verlorne Müh!
Doch Mut, mir bleibt Crambambuli!" ...

Crambambuli soll mir noch munden,
Wenn jede andre Freude starb,
Wenn mich Freund Hein beim Glas gefunden
Und mir die Seligkeit verdarb;
:,: Ich trink mit ihm in Compagnie
Das letzte Glas Crambambuli ...

Wer wider uns Crambambulisten
Sein hämisch Maul zur Mißgunst rümpft,
Den halten wir für keinen Christen,
Weil er auf Gottes Gabe schimpft;
:,: Ich gäb ihm, ob er Zeter schrie,
Nicht einen Schluck Crambambuli ...

## Kuldne õhtupäike

(vahesalmiga)

*R. Stolz, tõlkinud A. Piirikivi (Ado Grenzstein) / Hans Georg Nägeli*

Kuldne õhtupäike, ilus oled sa,
:,: kui sa viimse läike saadad üle maa. :,:

Refr. Hoia kinni, muidu võid sa uppi lennata,
minust kinni hoia sa. Ha-ha-haa!
Siis võid kartmata mäest alla lennata
üheskoos, täies hoos, minuga. Vallera!

:,: Mamma, mamma, see poiss on jälle siin,
kes mulle suhkrusaia tõi ja ise ära sõi. :,:

:,: Ai trika-trika-trika-trika trallalallallaa,
mu simmikingad kontsata ja taldu pole all. :,:

:,: Ei vabariigi sõdurit ei leina neiu rind,
vaid teda leinab ainult meie vabariigi pind. :,:

:,: Välja, välja vabariigi seest,
kes joovad Eesti viina ja ei räägi eesti keelt! :,:

Rõõmuks muudad meele, kui sind näen ma!
:,: Laulma paned keele õhtu ehal sa. :,:

Refr. Hoia kinni, muidu võid sa …

Une rüppe heidad, päike, puhkama.
:,: Hommikul meil’ koidad uue iluga! :,:

Refr. Hoia kinni, muidu võid sa …

## Mürtsub trumm ja pillid hüüavad

Mürtsub trumm ja pillid hüüavad,
Tudengid nüüd marsivad.
Kõmab maa ja kõlab marsiviis,
Seisma jääb igaüks küll siis.
Raha, rikkust pole tudengil,
Pole roos ta ei ka lill.
Selle eest ta ikka täismees,
Neiud sulavad tal ees.

Mis toob tudengile õppetöö?
Tuubib teadust läbi öö!
Kui on kasuks isamaale see -
Minna võib läbi tule, vee.
Aga kui on laual õllekann,
Tudengil on kadund ramm.
Ootama siis jäägu neiud,
Tal on teha hoopis muud.

## Tardo linn sa lõbumaja

:,: Oh Tardo linn, sa lõbumaja,
kus oli illos elada. :,:
Kus oli illos elada.

:,:Seal lõhnaõlid, lilled, roosid mul
tegid pea uimaseks. :,:
Mul tegid pea uimaseks.

:,:Nüüd seisan tohtri kabinetis ma
suure lõikuslaua ees.:,:
Seal suure lõikuslaua ees.

:,:Siis tohter riista kätte võttis ja
murelikult silmitses. :,:
Ja murelikult silmitses.

:,:Oh noormees, noormees haigust rasket sul
tuleb välja ravida. :,:
Sul tuleb välja ravida.

:,:See nõuab sinult palju raha ja
viimaks hauda viib ka sind. :,:
Ja viimaks hauda viib ka sind.

:,:Ma vannun, vannun naiste sugu
kes mulle halba soovivad. :,:
Kes mulle halba soovivad.

:,:Ma vannun, vannun meeste sugu
kes mulle hauda kaevavad. :,:
Kes mulle hauda kaevavad.

:,:Oh Tardo linn sa lõbumaja,
kus oli illos elada. :,:
Kus oli illos elada.

**Ühes Tartu linna koolis**

Ühes Tartu linna koolis
istus habemega Mooses
ja tema kõrval
naiskorporant.
Oma vanemate vara
nemad pummeldasid maha,
seda ülikoolis nemad õppisid.

Refr. Oo süüta noorus,
sinu kire, vere soojus

paneb noorel neiul vere kihama.
O tempora, o mores,
küll sa oled alles toores,
kõik, mis ülikoolis, on selge jamps!

Mammad jooks’vad mööda linna,
ots’vad tütardele kingi,
mis kenad on ja nii nägusad.
papad jooks’vad mööda poodi,
taht’vad olla sakste moodi,
oo šikk-šarmante, kolmveerand nael.

Oh häda ja oh hirmu:
toonekurg ei andnud armu
ja tuli külla süüta neiule.
Eesti jahiseltsid suured:
hävitage toonekured
ja jätke alles valged varesed.

**Nõianeitsi**

Sääl, kus laine tasakesi
kohab rannal rahuta
ja kuuvalgus igaveste
paistab öösel üle maa.
Sääl, kus roosipõõsa vilus
puhkab laisalt mustlane,
nõianeitsi noor ja ilus,
kingiks sain talt sõrmuse.

Võta, ütles suud mul andes
armas kallis peiuke,
seda armupanti kandes
saad sa suure võimuse.
Raha, rikkust ta ei anna,
au, ei kuulsust, nime ka,
üle lainte sind ei kanna,
sõjas sind ei kaitse ta.

Ei ta anna sulle võitu,
kui sind ründab vaenlane
ega tee ka sulle sõitu

külmast põhjast lõunasse.
Aga kui kord kurval tunnil
tunned, et oled üksinda,
siis sind kavaluse sunnil
suudleb neiu armuga.

**Tuustepp 1**

Lugedes romaani, üks neiu tegi plaani,
tarvis reisu teha, et saaks ilma näha.
Ilusam kui Eestis, mehed käivad vestis,
kõigil palju aega ümberringi kaeda.

Ahvid, krokodillid, rebased ja siilid -
kõik on koduloomad palju kasu toovad.
Mustad, valged mehed, igal pool kus lähed,
kõik on väga lahked ja viisakad.

Nägi vähe vaeva leidis siis ka laeva.
Sõitis selle pardal kuni teisel kaldal.
Seal tahtis maale astu, võeti lahkelt vastu,
soojal suvea’al mustameeste maal.

Ilus palmisalu, kõik olid paljajalu,
tantsisid ja sõivad, jälle trummi lõivad.
Neiukene üksinda mõtles: kõik teen kaasa ka.
Läks siis kohe tantsima musta mehega.

Kuidas käis siis käsi, oh, ära seda küsi!
Musta mehe asi ei lõbutsemast väsi.
Mis seal kõik siis juhtus, kõik ei olnud puhtus,
neiu kõike näinud oli, kodumaale tuli.

Siin tahtis mehel minna, selleks läks ta linna.
Leidis voorimehe, paremaid oli vähe.
Aeg edasi nii sõudis, aeg tal kätte jõudis,
neiu valmis oli - kurg tal külla tuli.

Küll siis löödi lokku, kõik naised jooksid kokku.
Hüüdsid nagu koor: 'Kus on ämmamoor?
Ämmamoor ei väsi, väriseb tal käsi,
otsa ees on higi - laps on must kui pigi.

Siis naistel ümberringi hing jääb rinnus kinni.
Tõstavad siis kisa: 'Kes on lapse isa?'
Voorimees punapeaga ei võtt seda heaga
hüüdis üle kisa: 'Kurat on ta isa!'

**Subbota (Naised rumalad)**

Paljud poisid käivad ringi tütarlastega,
kuid mulle meeldivam on teiste meeste naistega.
Naised on ju julgemad ja igatpidi paremad,
sellepärast naisi mina armastan.
Mind mitmed mehed naistekütiks sõimavad
ja mõned pruugivad mu pärast oma rusikaid,
kuid naised neile sohki teevad, õhtul kodunt ära käivad
sellepärast naisi mina armastan.

Refr.: Naised rumalad usuvad, loodavad,
mis sa neile iial ette vilistad, valetad,
oma mehi igati nad ninapidi veavad,
sellepärast naisi ainult ihkan ma.

Kõik tänapäeval serva löövad preilikestega,
kuid neil kannatust peab olema ja palju raha ka.
Naistega on teine asi, neil on hea ja helde käsi,
sellepärast naisi mina armastan.
Kõik maiustused mulle hästi suhu lendavad,
mida naised oma meestest kõrval hoiavad,
või ja munad, suhkrukoogid, magusad ja kanged joogid,
sellepärast naisi mina armastan.

Naised joodavad mind magusa likööriga
ja suugi puhtaks pühivad nad padjapüüriga.
See on läind nüüd päris moodi - nina täis ja kohe voodi,
sellepärast naisi mina armastan.
Üks asi, mis on paljudele täitsa tundmata,
et naistega võib serva lüüa ilma hinnata.
Aga neidudele varsti otsima peab ruttu arsti,
sellepärast naisi mina armastan.

Kui mõnel preilil vahest juhtub ilma teadmata,
et nüüd kogemata kombel üks väike Fedja ka,
siis on tarvis teda toita, kohtu eest end varjul hoida,

sellepärast naisi mina armastan.
Kuid kui kuidagi siis naist vast tunnistan,
siis ma teda viibimata omaks õnnistan,
iialgi ei teda jäta, ainult vahest veidi petan,
sellepärast naisi mina armastan.

Tuustepp 2

Ükskord ütles Minna,
mamma, luba linna,
sääl võib hästi õppi,
tarkust pähe toppi.

Papa, maksa raha,
ära mõtle paha,
kui sa hästi maksad,
võime olla saksad.

Papa ütles olgu,
võtan raha võlgu,
ära ole pime,
siis saad preili nime.

Talvel koolis oled,
suvel koju tuled,
siis su külge mehed,
kleebivad kui lehed.

Minna tõttas poodi,
sääl ta mitmet moodi
ehteasju ostis,
nina püsti tõstis.

Mamma rääkis, juba
Minnal linnas tuba,
laual praad, likööri d,
sohval kavaleerid.

Lõpuks kuuldus nuttu,
Minnalt kurba juttu,
papa saada raha,
nüüd on lugu paha.

Sest need linna härrad
on ju suured koerad,
võivad juua napsi,
muretseda lapsi.

Kodu tulles pappa
andis Minnal tappa,
mis ta sellest hoolis,et käis tütar koolis.

Nüüd on Minna vakka,
ketrab-kuab sukka,
ei ta enam taha
linna poisse näha.

Kolmepaari

Mul tuli tee peal röövel vastu, ta tuli vastu, ta tuli vastu,
ja edasi ei luband astu, ei luband ainsat sammugi.

:,:Pakun talle kommikoti, kommikoti, kommikoti,
präänikuid ja moosipoti talle pakun ma.:,:

Kuid röövel präänikuid ei taha, ta nõuab raha, ta nõuab raha.
Kuid raha mul ei ole anda, ei ole ainsat pennigi.

:,:Röövel tupest tõmbas mõega, tõmbas mõega, tõmbas mõega,
raius pea mul maha hooga, maha raius mul.:,:

Ja nüüd ma leban lumehanges, jah lumehanges, jah lumehanges,
kuid korraga seal meenub mulle, et Kunigunde ootab mind.

:,:Tõusin maast siis ülesse, ülesse, ülesse
Haarsin pea siis kaenlasse, kaenlasse siis ma.:,:

Ja Kunigunde juurde tõttan, ta juurde tõttan, ta juurde tõttan,
sest igavesti talle kuulun, sest igavesti ta mu arm.

**Piusa kaldal**

Istun Piusa jõe kaldal,
vaatan laintesse,
mõtlen kallima peale,
kes on kaugel siit.

Loodus ehib kallast
toomeõitega,
äratab minu rinnus
kurbtust südames.

Jõe kaldal õitsvad õied,
all orus voolavad veed,
taevast on kadunud pilved,
kuid kaugel mu kallima teed.

Meenuta jaaniöö võlu,
kui esmalt kohtasin sind,
Võrumaa lillede ilu,
millega ehtisin sind?

Aastad, need ruttavad mööda
just nagu tormide hoog,
tahaks neil järele hüüda,
peatu, aeg, ohjelda veed.

Aasta pärast jälle
Piusa kaldal ma
korjan toomeõisi,
heidan laintesse.

Tervisi sul saadan
Piusa laintega,
õnne sulle soovin
toomeõitega.

**Haanija miis**

:,:Haanija miis vedi lubjakivve,:,:
:,:kats, kolm päiva Võrolõ.:,:

Haanija miis läts Tiganiku puuti
uma kolme kopkaga.

Haanija miis näki silgupüttu
Tiganiku leti iih.

Haanija miis pallõ puudisäksa:
"Esänd, lupa tsurgata!"

"Tsurka no tsurka, Haanija miis,
uma leeväpalukest!"

Laul om otsah, laul om otsah,
lää'i inämb edesi.

**Suokraakadi**

:,:Sõitsid laevad Saaremaale,
puoled laevad Poolamaale.:,:

Suokraakadi, hagopennadi,
hagopennadi, filipommadi,
määra ja jäära.

:,:Suured laevad Saksamaale,
väiksed laevad Venemaale.:,:

:,:Sealt said naese soukese,
soukese, noukese,:,:

:,:Saba künnab ja händ äestab,
ja perse pillub pieterida.:,:

:,:Nõnda laulvad meite mehed,
kui need käod kukelevad.:,:

**Süda mul kerkib ja keeb**

Mu süda mul kerkib ja keeb,
mind otsata rahutuks teeb -
:,: mul okkad ja ohakad ees,
ma olen üks õnnetu mees. :,:

Nii kurtis ja kaebas ta seal
jõe kaldal, kus kalmud vee peal.
:,: Kui vagusi mõttese jäi,
üht pilti vee pinnal ta näi.:,:

Üht neiut kui taevalik ilm
tõi ette ta unistav silm.
:,: Kuldkannel tal kõlises käes,
nii istus ta lainete väes. :,:

Ta laulis: "Kõik maapealne arm
on kaduv ja tühi kui põrm,
:,: arm üksi veevoogude sees,
oh tule mu juurde sa, mees! :,:

Sind ootavad teenijad all
veetemplis, kus särab kristall,
:,: seal kullast ja hõbedast puud,
seal annan ma, noormees, sul suud!" :,:

Seal unustas unistav mees:
suur voli vist voogude sees --
:,: küll ilmas on häda ja piin,
vee vilus, oh lõbus on siin! :,:

"Ma tulen, ma tulen, oh neid!
Mu õnnelik, õnnelik leid,
:,: kes südame nooreks mul teeb,
sest vesigi kohab ja keeb." :,:

Neid tõmbas ta kaenlasse sealt
ja kadus veevoogude pealt.
:,: Veel lainetes näha on ring,
kus kadus see õnnetu hing! :,:

### Mäe otsas kaljulossis

Mäe otsas kaljulossis,
tummai-ras-sas-saa,
õitses mul üks õieke,
tummai-ras-sas-saa.
:,:Ai-tummai-tummai-tsik-tsik-tsik,
ai tummai-ruudi-ral-lal-laa.:,:

Lossihärra ainus tütar
oli minu armuke.

Võtsin õhtul kandli kätte,
sammusin siis lossi pool'.

Lossi aken seisis lahti,
minu kallim laulis sääl.

Kurvad laulud lõi ta mulle,
kurvalt kuulsin ma ta häält.

Aasta pärast läksin jälle
sedasama tut'vat teed.

Lossi aken seisis kinni,
armuke ei laulnud sääl.

Surnuaialt kostis mulle
tumedalt üks tuttav hääl:

"Olen lahti ilma vaevast,
tule ka mu juurde sa.

Teistel armastus on magus,
meile vihakarikas!"

**Rändan ilmas ma**

Rändan ilmas ma,
kurb ja koduta,
südames on valuhoog.
Südant täidab raske piin -
kallimat ei ole siin.
Tahaksin vaid näha sind nii lõpmata.

Päike loojunud,
loodus uinunud,
vaikinud on linnulaul.
Vaikseks jäänud vetevoog,
vaiksemaks veel minu rind,
vaikses unes nägin sind nii lõpmata.

Hommikune koit
äratanud kõik,
kõlab jälle linnulaul.
Unes kodus viibisin,
siiski rahu polnud mul,
tahaksin vaid rännata nii lõpmata.

Maikuu päevad

Kevadel, kui maikuu päevad,
siis köik öied öitsma löövad.
Tantsin oma kallimaga,

käsi tema kaelas,
süda mul nii kui önnelaevas.

Oh oleks minu kallim Saaremaal,
mina ingaksin tema rinna naal.
Tantsin ...

Kakssada versta vöörast teed,
meid lahutavad suured veed.
Tantsin ...

Need keelavad teda tulemast,
minu armurinnal olemast.
Tantsin ...

Kes selle vee säält ära jooks,
minu kallima säält koju tooks.
Tantsin ...

**Ku naanõ minno pahandas**

Ku naanõ minno pahandas,
ma tiiä, mis ma tii:
ma panõ timä kotti
ja vii tä veskile.

Oh, sa mu kuldnõ, kallis kodomaa,
kos ma üles kasvi rõõmsa lauluga!

Mis nakka pääle sukka ma,
sa kangõkaalnõ eit?
Üts vikur tõsõ perrä –
mis muud ku põrgu sõit!

Ku naanõ minno pahandas,
ma tiiä, mis ma tii:
ma võta timä kaindla
ja kõvva kallista!

**Uisulaul**

Uisk seisis sildas, härjad sees,
aga kapten praalis kõrtsu ees.

Valle reisu-reisu hopp!
Valle reisu-reisu hopp!
aga kapten praalis kõrtsu ees.

Uisu saunas on tal seitse laiska meest,
kes toitvad täida päeval ööl.
Valle reisu-reisu hopp...

Tõuske üles, pange riidesse,
sest uisk läheb kohe Virtsusse.
Valle reisu-reisu hopp...

Uisk suure pika mastiga
läheb Virtsu härjalastiga.
Valle reisu-reisu hopp...

Kruus-Aadu Uisu rooli peab,
Peedu Andrus signal-lambid seab.
Valle reisu-reisu hopp...

Suur väin, see möllab hirmsasti,
tema tahab neelda uisku ää.
Valle reisu-reisu hopp...

Härg oksendab ja peeretab,
aga Peedu Andrus naeratab.
Valle reisu-reisu hopp...

Juba oli poole päeva aeg,
kui Virtsu jõudis härjalaev.
Valle reisu-reisu hopp...

Ja Virtsu kõrtsi õlut ja viin
neid mehi jälle ootab siin.
Valle reisu-reisu hopp...

Ei rõemusta mind mootorpaat,
vaid uisu ahtris õllevaat.
Valle reisu-reisu hopp...

## Ära sina võta pikka naist

:,:Ära sina võta pikka naist -
pikk ei painu pingile.:,:

:,:Võta naine väikene,
tsiasõra suurune.:,:

:,:Tsiasõra suurune,
lambahanna laiune.:,:

:,:Lambahanna laiune,
kitsekõrva kõrgune.:,:

:,:Naine läks mõtsa karja saatma,
kattõ kastehaina sisse!:,:

:,:Sepa Peeter, vellekene,
tee mul rauast rehake.:,:

:,:Rehitse minu naane vällä,
pane ahju otsale.:,:

:,:Ritsik teda maha ai
prussak teda ära sõi.:,:

## Serga külä

:,:Ma lätsi läbi Serga külä
kats-kolm versta edesi.:,:
:,:Ai kõnna-kõnna, kõssa-kõssa kõnna,
kats-kolm versta edesi.:,:

Sääl vastu tulli tummõ mets,
kos näio elasi.

Sääl näio pühkse morro
ja pallõ jumalat.

Oh esä kõrgõh ülevah,
pane minno mehele!

Kas sepäle või sellile,
või vanalõ juudilõ?

Kui sepp ei taha, sell ei võta,
siis juudile ma ei läe!

Sääl tull üts illos seto poiss,
kel kaalah hõpõkell.

Ta tõie pika pudela
ja andsõ esäle!

Kui esä rüüpäs pudelast
siis imä limsas kiilt!

Siis küsse Ivvo minno käest:
"No' Kata kuis sis om?"

Kui Ivvo minno mudsahti,
ma es lausu sõnnagi!

**Setokese sõitsiva**

:,:Setokõsõ sõitsivä
Võõbsult potikuurmaga.:,:

Refr. :,: Vuhh, setokõsõ noore, mo velle! :,:

:,:Looga kõrtsi kotsil na
Tii pääl tüllü püürsivä.:,:

:,:Ivvo naksi roosaga
Petrat takah ajama.:,:

:,:Petra parsil pagõsi,
Jala saina tugõsi.:,:

:,:Ivvo päsmre perägä
Naksõ Peträt nuhtlõmä.:,:

:,:Petra parsilt patsahti,
Nii et maa all matsahti.:,:

:,:Petra naksõ pallõma
Ivvot hallõ meelega.:,:

:,:Lepme är hüväga,
Lääme ruuna kaema ka.:,:

:,:Seni oll ruuna mädänü
Kuurma kraavi vidanü.:,:

:,:Ruun oll kraavin sälalõ,
Jalakõsõ tilolõ.:,:

:,:Potü katski põränü,
Täntäl punn är karanu.:,:

Võõbsu liina tsurasõ
Itsitivä pääleki:
Paras paras, tsäh, tsäh, tsäh,
Kiä käsk minnä kaklõmä.

**Nuur ma olli**

Nuur ma olli, ull ma olli,
nuurelt võtse armukse.
Ai-jaa, trallallaa,
nuurelt võtse armukse.

Es saa’ aastat üten ella,
pidin sõtta minema.
Ai-jaa, trallallaa,
pidin sõtta minema.

Kui ma lätsi ära sõtta,
kats naist istse tii veeren.
Ai-jaa trallallaa,
kats naist istse tii veeren.

Üts ol’ minu oma imä,
tõine minu armuke.
Ai-jaa trallallaa,
tõine minu armuke.

Imä ikse umma poiga,
armukõne valjempi.
Ai-jaa trallallaa,
armukõne valjempi.

Kui mul oles säändse vankri,
nii kui Preisi kuningal.
Ai-jaa trallallaa,
nii kui Preisi kuningal.

Siis ma viis teid Vinnemaale,
kuni Preisi piirini.
Ai-jaa trallallaa,
kuni Preisi piirini.

Sääl te saate ise nätta,
miukene elu soldatil.
Ai-jaa trallallaa,
miukene elu soldatil.

Kivipadi pea alla,
haljas lina külje all.
Ai-jaa trallallaa,
haljas lina külje all.

Siin seab tüdruk poisil sängü,
kes seab sõjan soldatil.
Ai-jaa trallallaa,
kes seab sõjan soldatil.

Püss ja mõek on esä-imä,
sõalipp on armuke.
Ai-jaa trallallaa,
sõalipp on armuke.

Nuur ma oli, ull ma olli,
nuurelt võtse armukse.
Ai-jaa trallallaa,
nuurelt võtse armukse.

**Egämehe reilender**

;.;Tulõ aga tulõ, tulõ aga tulõ, täämbä mina maka tsiapaha pääl;.;
Tulõ siss ku kõik joba makkassõ
ja pini omma külä vahel vagatsõ
asõ om mul lakaluugin kura kätt
ja redelil alumist pulka nett.

;.;Tulõ aga tulõ, tulõ aga tulõ, täämbä mina maka tsiapaha pääl;.;
Ärä mine üle tii Annõ manu, sest
timä kõrval makas timä noorõmb sõsar Anu,
esä omm timä pääle pistü hull,
ku näge - and malakaga üle kühmä sul.

;.;Tulõ aga tulõ, tulõ aga tulõ, täämbä mina maka tsiapaha pääl;.;

Tulõ sa kas vai hommukutsõl üül,
sest ütsindä om ju teki all külm,
koss vai kelle mant, ei ma küsü,
võta sinnu teki alla ja anna sullõ musu.

;.;Tulõ aga tulõ, tulõ aga tulõ, täämbä mina maka tsiapaha pääl;.;

Tulõ siss ku kõik joba makkassõ,
ja pini omma külä vahel vagatsõ,
asõ om mul lakaluugin kura kätt
ja redelil alumist pulka nett.

**Seitse vanatüdrukut**

;.;Ühes külas ja ühes talus elas seitse vanatüdrukut.;.;

Kui nad hakkasid aru saama, et nad ei saa mehele,

vana Juhan pani hobu ette ja ladus seitse vanapiigat rekke.

Ladus seitse vanapiigat rekke ja sõitis Nõia-Ella ukse ette.

Tere. armas Nõia-Ella, pane meile kaardid välja.

Nõia-Ella võttis kaardid välja, segas neid siis seitse korda.

Jah, teil on hea õnn ja teie kõik saate mehele.

Ukselink tegi likat-lõkat ja sisse astusid sõdurid:

ohvitserid ja komandörid ja untervits oli kõige ees.

Tule mulle ja sina mulle, Nõia-Ella lubas sinu mulle.

Kõige pikem sai lühemale ja kõige lühem sai pikemale,

kõige paksem sai peenemale ja kõige peenem sai paksemale,

kõige ilusam sai inetule ja kõige inetum sai ilusale,

kõige rikkam sai vaesemale ja kõige vasem sai rikkamale,

kõige targem sai rumalale ja kõige rumalam sai targemale.

Nüüd ses külas ja nüüd ses talus pole ühtki vanatüdrukut.

**Vene riigi säädus**

See Vene riigi säädus
on ropp ja roojane.
Ja parunite orjus,
see rõhub rängaste.

Vene keisril maad oli vähe,
tema sõda alustas,
sest Hiina riigi maid
tema kangest' ihaldas.

Japs ütles: "Ära tüki,
kao siit sa minema!
Kui heaga ei lähe,
siis peksan malgaga."

"Oh japsid, kurat võtku,
küll teid me nuhtleme,
teid karvamütsidega
me merde peksame."

Port-Artur vägev kindlus,
ta äravõitmata,
Stössellil raha vähe,
müüs maha kõigega.

Petropavlovsk uhke laev,
nii vägev oli ta:
pauk käis ja nüüd ta lebab
merepõhjas kõigega.

Kuropatkin veinivannis
teeb nalja naistega,
kui alamvägi väljas
seal võitleb külmaga.

Seal koeraliha söödi,
kolm rupla maksis nael,
ja vene tantsu löödi
ja võitu oodati.

Kus Jalu jõgi voolas,
sääl häda nägime.
Sealt paljajalu joostes
me jalga lasime.

Me keiser riideid kannab,
mis veripunased.
Aumärke neile annab,
kel käed on verised.

See Vene riigi säädus
on ropp ja roojane.
Ja parunite orjus,
see rõhub rängaste.

### Mul oll’ väiku velekene

(snrsl snrsl jjnnmmll jjnnmmll)

Oi, mul oll´ väiku vellekene,
tibõrikku till´ukõnõ,
sattõ ta kaivu kaalani ja
oiõ säält vällä olõni.
Maalt ta korjas´ maasikid,
liiva päältä linnukid.
Maasikist sai majakõnõ,
linnukist sai liinakõnõ.
Müüdä sõidi’ suurõ’ saksa’,
müüdä reise’ Riia herrä’,
küsütelli’, nõvvatõlli’:
„Kas seo om suuri soolaliina
vai om iks rikas Riia liina?“
„Ei olõ’ rikas Riia liina,
ei olõ’ suuri soolaliina –
seo om iks santõ sannakõnõ,
vaestõlatsi var´ukõnõ.“

### Sild on katki

:,:Meie tah’me taeva minna
selle suure seltsiga.:,:

:,:Ei saa minna, sild on katki,
nõnda minna me ei saa.:,:

:,:Millega me parandame?
Siidiga või niidiga?:,:

:,:Hõbeda või kullaga?
Selle selge mullaga.:,:

:,:Sest meie tah’me taeva minna
selle suure seltsiga.:,:

:,:Viimne laps saab kinni võetud -
kelle oma oled sa?:,:

### Tasa heliseb kelluke väljal

Tasa heliseb kelluke väljal,
kerge tolm keerleb hämaral teel,
:,:laulab küüdimees nukralt ja vaikselt,
kaua laul kajab väljadel veel.:,:

Selles laulus on tundeid nii palju,
nõnda lihtne ja liigutav see,
:,:et mu tardunud süda lööb valjult,
ja tas uuesti loitma lööb leek.:,:

Teised ööd mulle tõusevad meelde,
kodumetsad ja haljendav niit.
:,:Ammu kuivanud silmadest veereb
jälle pisara põletav piisk.:,:

Tasa heliseb kelluke väljal,
kerge tolm keerleb hämaral teel.
:,:Vaikind küüdimees, maantee nüüd tundub
mul nii lõputu, lõputu ees...:,:

### Kaugel kaljukalda taga

Kaugel kaljukalda taga,
vaba Volga voogudel
:,:sõudvad vaprad Stenka röövlid
värvilistes venedes.:,:

Pühitsedes pulmapidu
kena vürstineiuga
:,:seisab pealik Stenka Razin
joobnult oma kaasaga.:,:

Meeste keskel tõuseb nurin,
neist ei enam hooli ta.
:,:Öösel viibib naise seltsis,
ise muutund vaikseks ta.:,:

Meeste pilkenaer ja nurin
pealikule vastumeelt
:,:ja ta kindla käega haarab
mõrsja oma kaenlasse.:,:

Kõrged kulmud kortsu läevad,
kõne kärkimas on sääl,
:,:viha välkumas ta silmis,
karmilt kõlab tema hääl::,:

"Annaks kõik, mis kallis mulle
annaks peagi tema eest,
:,:et ei tüli tekiks meile,
ohvriks toon ta laintele.":,:

Stenka haarab vürstineiu,
tõstab üles kõrgele,
:,:ehkki süda piinleb valus,
viskab ta siis laintesse.:,:

"Volga, Volga, emajõgi,
Volga, kuulus jõgi sa,
:,:Doni kasak tahab sulle,
kallist kinki anneta!":,:

"Tantsige ja jooge viina,
teie soovi täitsin ma,
:,:kuigi süda tunneb piina,
ohvriks tõin ma kallima.":,:

Kaugel kaljukalda taga,
vaba Volga voogudel
:,:sõudvad vaprad Stenka röövlid
värvilistes venedes.:,:

### Kord elas mölder veski peal

Kord elas mölder veski peal,
tsimmai ruudi ralla,

ja temal ilus tütar seal,
tsimmai ruudi ralla!
:,:Ai tsimmai, tsimmai, ah-ah-haa,
ai tsimmai ruudi ralla!:,:

Seal ligidal oli mõisake
ja mõisas kaval sulane.

See ajas härra kotisse,
viis alla veski majasse.

Oh tere armas möldri Mats,
kus panen ma see kaerakott.

Vii üles teise korra peal,
mu tütre voodi on ju seal.

Kui väljas oli pime öö,
siis nurgas sündis imetöö.

Kott hakkas nurgas liikuma
ja voodi poole kiikuma.

Siis tütar valjust kiljatas
ja mamma üles äratas.

Oh, rumal, mis sa kisendad,
sa oleks mõisaprouaks saand.

Ei mõisa härrat taha ma,
kui tublit talupoissi ei saa.

**Oi õlu sa mees**

:,:Oi õlu sa mees, kuis kohised rinna sees!:,:

:,:Mina ja sina sel maal, me oleme tõeline paar.:,:

:,:Ikka ja jälle ja veel su järele kisendab meel.:,:

:,:Mina olen mees kui härg, oh õlu, sa kesvamärg.:,:

:,:Mul kõht nagu põhjata aam, oh kann, sa mu sangaga daam.:,:

:,:Oi õlu sa hea, kuis tekitad minule pea.:,:

:,:Pea nagu isake Kuu, silmad ja kõrvad ja suu.:,:

:,:Elu kui mädasoo, õlu vaid pidurdab hoo.:,:

:,:Õllest on märg minu haud ja otsas on õllelaul.:,:

**Piibulugu**

Kui mina alles noor veel ollin,
siis minul piibo himmo tulli.
Ulla-aga-raadi-ga rull-lal-laa,
siis minul piibo himmo tulli.

Piibu mina tegin kasepahast,
tubakikott sai lambanahast.

Taadi järel salamahti
näppasin mina tubakilehti.

Eide järel sain mina mitu,
salamahti, tuletikku.

Üheskoos meid oli mitu,
meie seltsis naabri Juku.

Teise pere aja taha,
sinna istusime maha.

Seal mina piibu välja võtsin,
tubakit ka täis seal topsin.

Juku tõmbas selle täie,
endale mina panen uie.

Juku aga kiitis - oh mis hea,
päris purju teeb minu pea.

Ise piibu maha viskas
ja siis oksendama hakkas.

Siis minult piip ka ära võeti,
raiepaku peale seati.

Siis minu silmist vesi tilkus,
kui eit kirvega seal pilkus.

Teise-perest naabri Neti
tegi mulle uie tubakikoti.

Rõõmu tundis minu süda,
pärleid peal oli mitu rida.

Ja need uhked kotitutid -
see eest musutan mina Netit!

## Suvitusmaja

*rahvalik*

Seal metsa all seisis üks suvitusmaja,
kus laulmas oli lindude koor.
Linnukene oksa peal pesakest punus,
ise vilistas viisakat viit.

Sinna tuli üks rändaja, nukker tema nägu,
jäi seisatama pärnapuude all.
Linnukene laulis, mis rändaja jagu,
aga seegi ei meeldinud tal.

Maha mind jätsivad isa ja ema,
õde-venda ei olegi mul.
Kallim, kelle pilti oma rinnal mina kandsin,
läks ära ja unustas mind.

Aga õnne siin ilmas ei ole mina leidnud,
ei rõemulik olegi ma.
Seda minul näitavad pisarad palgel,
et siin ilmas mina õnne ei saa.

## Margareta

*rahvalik*

Margareta mahe lahe,
aastat seitsmeteistmene,
oma iluduse läbi
õnnetust tõi meestele.

Refr: Margareta on kui tuike vaga,
ei ta iial aja mehi taga,
ei ta mängi armutulega,
millest õnnetust võiks juhtuda.

Ühel kenal kenal suvepidul
Margaretat tundma sai
noormes Juku, kelle meelde
tema kuju jäädvalt jäi.

Margareta iludusest
Juku hing sai nõiutud,
aga tema armutunded
ei saand iial vastatud.

Juku kurvastab ja leinab,
Juku norgus peaga käib.
Juku on kui päris haige,
sest ta hing kui kadund näib.

Aga viimaks ometigi
Juku lootus täide läks.
Õnn tal viimaks ometigi
Margaretalt musu tõi.

Margareta pole enam vaga,
sest ta süda ihkas armu taga.
Ainult nalja pärast mängis ta
Juku tundmuste ja armuga.

## Mardi lugu

*rahvalik*

Kui lõppenud oli päevatöö
ja algas suine sume öö,
siis Mart ei saanud magada,
tema võttis kukalt sügada.

Kui õige Maie juure läeks
ja terveks ööks kohe sinna jäeks.
Mart tõmbas jalga säärikud,
mis tökatiga määritud.

Pani tasku uuri ketiga
ja kommid suure kotiga.
Kui öökull hõikas u-hu-huu
Mart naerule siis seadis suu.

Kui Saare sauna ette sai
ja silma lukuauku lõi,
sealt paistis Maie valge rind,
mis laenetas kui rukkipõld.

Mart hüüdis suure häälega:
Mai, tule ust mul avama.
Mai kargas välja voodi seest
ja tõmbas haagid uksel eest.

Kui Saare sauna sisse sai,
tuli vana Juhan malgaga
ja Mai see valjult kiljatas,
kui Juhan Marti vemmeldas.

Mart pani koju plagama
ja ise tee peal mõtles ta:
see poisterahva armastus
pole muud kui hirmus kannatus.

**Kui poissmees mina olin**

:,:Kui poissmees mina olin
ja Tallinnasse tulin
ja mõtlesin kosida naist.:,:

:,:Seal uulitsal hulkudes,
tänavatel jõlkudes
tuli mul vastu üks neid.:,:

:,:Tipsuke tilluke, minu nime Villuke –
nõnda ma tutvustasin end.:,:

:,:Siis neiu mina võtsin
ja kõrtsisse tõt’sin
ja pummelung algas meil seal.:,:

:,:Seal neid mul musu andis
ja kelner laual kandis
ja klaasides vahutas vein.:,:

:,:Kuid mina kui üks lurjus
jõin enese täis purju
ja kõrtsisse magama jäin.:,:

:,:See tipsuke tilluke,
kuradima linnuke,
politsei kaela mul tõi.:,:

:,:Nüüd istun mina vangis
seal kaheksandas kambris
ja tipsuk’sest näen ma vaid und.:,:

:,:Kuid peagi olen vaba
ja katsun tipsu naba
ja varsti mu naiseks ta saab.:,:

:,:Kui poissmees mina olin
ja Tallinnasse tulin
ja mõtlesin kosida naist...:,:

**Santa Lucia**

Merd kaunilt hõbetab tähtede hiilgus,
on raugend tuulehoog, lained ei liigu.
Ootab mu lootsik teid, tulge nüüd siia,
Santa Lucia, Santa Lucia.

Oo hurmav Naapoli, linnake meeldiv,
siin kurvaks jääda ei suuda keegi.
Laulud ja lõbus naer ei kao siit iial,
Santa Lucia, Santa Lucia.

Miks aega viidate, kaunis on õhtu,
nii hea on hingata hurmavat õhku.
Ootab mu lootsik teid, tulge nüüd siia,
Santa Lucia, Santa Lucia.